

Model przyjętej formalizacji artefaktów i reguł dla metodyki Cheesmana-Danielsa

Tomasz GRATKOWSKI

Uniwersytet Zielonogórski, Instytut Informatyki i Elektroniki
ul. Podgórna 50, 65-246 Zielona Góra
e-mail: T.Gratkowski@iie.uz.zgora.pl

Otrzymano 18 grudnia 2006 roku

Streszczenie. W artykule przedstawiono model formalizacji artefaktów i reguł przyjęty dla metodyki Cheesmana–Danielsa. Model formalizacji został zaczerpnięty z badań nad mechanizmami transformacji modeli. W oparciu o przyjęty model przedstawiono sposób formalizacji artefaktów, który składa się z: opisu artefaktu, wskazania metamodelu języka UML definiującego własności modelu UML użytego do przedstawienia artefaktu lub definicji metamodelu dla elementów niebędących modelami UML oraz definicji wymagań i ograniczeń modelu przy użyciu języka OCL. Istotnym elementem przyjętego modelu jest zbiór reguł użyty do przetwarzania artefaktów. W artykule przedstawiono również metamodel definiujący sposób formalizacji zapisu reguł. Przyjęte mechanizmy formalizacji zostały przedstawione na przykładzie wybranych czynności z pierwszego etapu „identyfikowania interfejsów” z metodyki Cheesmana–Danielsa. Zastosowana formalizacja artefaktów, reguł oraz struktury metodyki z metodyki Cheesmana–Danielsa umożliwi zbudowanie prototypu systemu regułowego. Zadaniem tego prototypu będzie wsparcie procesu projektowania systemów wielowarstwowych realizowanych w technologiach komponentowych zgodnie z metodyką Cheesmana–Danielsa.

Słowa kluczowe: technologie komponentowe, metodyki projektowania systemów komponentowych, formalizacja, systemy regułowe